

لوح به اعزاز جناب ابو الفضائل

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح به اعزاز جناب ابو الفضائل - اثر حضرت عبدالبهاء - مکاتیب
حضرت عبدالبهاء، جلد ۱، صفحه ۲۷۶

﴿ هو الأبهی ﴾

یا ابا الفضائل و أمّه و أخیه چندی است که بوی خوش معانی از ریاض قلب آن معین عرفان بمشام مشتاقان
نرسیده و حرارت حرکت شوقیه شعله‌اش بخرمن دلهای دوستان حقیقی نرسیده و حال آنکه مکتوب مفصّلی در
بدایت حرقت از فرقت محبوب آفاق ارسال شد دلیل وصول ظهور نمود و اشاره قبول مشهود نگشت معلوم
است که این افسردگی و پژمردگی از شدت احتراق از فراق محبوب آفاق است و این خمودت از کثرت
تأثرات در مصیبت کبری و لکن انوار شمس حقیقت را افولی نه و امواج بحر اعظم را سکون و کمونی نیست
فیوضات ملکوت ابهی مستمرّ است و تجلیات جبروت اعلی مترادف ابر نیسان عنایت فائض است و شریان
محبّت الله در جسد امکان نابض تأیید از رفیق ابهی متتابع است و توفیق از حضرت کبریا متواتر اگر آن افتاب
انور از افق ادنی که افق امکان است غاریست از افق اعلی طالع و لائح اگر تا بحال ابصار بشر بسبب سبحات
جسمانی از مشاهده آفتاب حقیقت نورانی محروم و ممنوع و محتجب بود حال آن حجاب که در هر عهد و عصر
وسیله انکار بود کشف الغطاء گردید چه که در جمیع احیان ظهور که مظاهر احدیّتش از مطلع امکان طالع
شدند بهانه اعظمشان این بود که میگفتند "إِنَّمَا أَنْتَ بَشَرٌ مِثْلُنَا" و ما هذا الاّ بشر مثلكم خلاصه ظهور آن مظاهر
احدیّت را از مطالع بشریّت علّت بطلان می‌شمردند و سبب انکار می‌کردند و بعد از صعود مؤمن و موقن میشدند
زیرا بظاهر شخص بشری ملاحظه نمی‌کردند لهذا منتبه قوت و برهان و حجج الهی میشدند و مظهر "و بصرک الیوم
حدید" می‌گشتند چنانچه اگر ملاحظه بفرمائید مشهود می‌گردد که در جمیع اعصار اعلاء کلمة الله بعد از صعود
مشارق انوار بافق اعلی گردید چه که ناس فطره ایمان بغیب را خوشتر دارند و دلکشر شمرند در جمیع احیان

ORIGINAL

در یوم ظهور انکار نمودند و استکبار ورزیدند و بهانه جستند و در لانه اوهام آشیانه کردند و چون ملاحظه مینمودند که شخصی بهیکل بشری ظاهر و مشابهِت جسمانی دارند از موهبت ربّانی محتجب میمانند چون بصر شیطان که نظر در جسم خاکی و طلسم ترابی حضرت آدم کرد و از آن کنز بی‌پایان که اعظم موهبت الهیه و اشرف منقبت انسانیه است کور و نابینا شد و "خلقتی من نار و خلقته من طین" گفت. باری مقصود این است که در رساله ایقان هیکل بشری را بمنزله سحاب شمرده‌اند و حقیقت نورانیّه را بمنزله آفتاب و "حینئذ تشهدون ابن الانسان آتياً علی سحاب السماء بقوآت و مجد عظیم" عبارت انجیل را باینگونه تفسیر و تأویل فرموده‌اند پس حال وقت شعله و اشتعال است و هنگام ندا و انجذاب وقت آنست چون بحر در جوش آید و چون سحاب در برق و خروش و چون حمامه حدیقه وفا در نغمه و ترانه بکوشید و چون طیور سماء بقاء در تغرد و نوا آید ای بلبلان گلزار هدایت و ای هدهدان سبای عنایت وقت جوش و خروش است و هنگام نغمه و آهنگ است دلتنگ منشینید و محزون و دلخون محسبید پرواز باوج علا نمائید و آغاز آواز در گلشن هدی نمائید قصد سبای رحمن کنید و آهنگ ریاض حضرت منان اگر در این بهار الهی نغمه نسراید در چه موسمی آغاز ساز نمائید و بگلهای معانی همدم و همراز گردید. یا ابا الفضل این اشتعال نار سدرتک و این اشراق انوار محبتک و این أمواج بحر عرفانک و این نسائم ریاض ایقانک و این نغماتک السارة للاذان و این نفحاتک المعطرة لمشام أهل الامکان این جذبة قلبک و این سعة صدرک و این بشارة روحک و این اشتعال جذوتک و این شعله قبستک دع السکون و لو کان فی هذه الايام الخمودة من شدة الهموم ممدوحة محمودة فاخرج من زاوية الخمول و اقصد اوج القبول و طرفی هذا الفضاء الأبهی و ادخل حدیقه أمر الله بقیامک علی نشر روائح قدسه و اعلاء کلمته قیاماً یتزلزل به ارکان الشریک و یرتعد به فرائص الاحتجاب عن ربّ الارباب و تعلو معالم العرفان و تنتشر اعلام الايقان و تخفق ریات التبیان و یرتفع شراع الحیاة فی سفینه النجاة علی بحر الامکان جناب آقا سید محمد در خصوص حرکت آنحضرت بصفحات بمبئی تفصیلی مرقوم نموده‌اند جناب آقا میرزا عزیز الله تفصیلاً عرض خواهند نمود اگر چنانچه موافق رأی واقع شد بنظر چنین می‌آید که وجود آنحضرت شمر ثمری جدید خواهد شد. در صورت تصمم بر عزیمت بنظر چنان می‌آید که اول زیارت تربت طاهره مشرف شوید بعد عازم آن سمت گردید و الروح و البهائ و الثناء علیک بنهایت استعجال مرقوم شد عفو فرمائید عبده عباس رساله استدلالیه که اثر خامه آن جان پاک بود قرائت و تلاوت شد بشکرانیت الطاف حضرت احدیت لسان گشودیم که بتأییدات ملکوت ابهائش نفوسی مبعوث فرموده که بهدایت جمیع فرق عالم قیام نمایند و نطق و بیان و قوت برهانانرا در جمیع ملل عالم مماثل و مقاومی نباشد. نشکره علی ما أنطقک بثنائه و أقامک علی بیان برهانه و إثبات حججه و دلائله و إظهار أمره بین ملکوت خلقه و لو کان للناس آذان واعیه و عقول زکیة و نفوس مطمئنة و قلوب صافیة لکفتمهم هذه الرسالة و إنی لاتضرع إلی الله أن يجعلک آیه الهدی و رایة التقی و منار العرفان و مطلع الإیقان و ممهد الطريق و الدالّ علی سواء السبیل بین ملأ الوجود و قائد جنود الحیاة فی ملکوت الشهود إنه مؤید من یشاء و إنه لعلی کلّ شیء قدير و البهائ علیک (عبدالبهائ عباس)